

SUIKERZIEKTE BIJ KATTEN

Roelie Lenos – www.poespas.org

Gelriafelix's Al Jolson kwam in april 1990 bij ons wonen. Een mooie zwart-witte Noorse boskat kastraat kater, gezelschapsmaatje voor onze boskat poes Gelriafelix's Kine. Jolson, zoals we hem noemden, was een gezellige knul. Hij had wel een beetje aanleg om dik te worden, maar we namen aan dat dit door de castratie kwam.

Zeven jaren lang waren er geen problemen met Jolson. Hij kwam altijd gezellig bij ons zitten, speelde peetvader voor de kittens, was de beste maatjes met de hond. En toen, in de zomer van 1997, begon hij te kwakkelen met zijn gezondheid.

Hij begon wat moeilijk te lopen. Onder op zijn voetkussentjes kwamen een soort gezwellen. De dierenarts wist eigenlijk niet wat hij ermee moest. Wat was de reden voor deze zwellingen? Er werd gedacht aan een beknelde zenuw, later aan een hernia. Een lange reeks van onderzoeken volgde. Het gekke was, dat er op de röntgenfoto's niets te zien was. Waar zat die hernia dan?

Toen Jolson weer eens ter observatie rondliep in de dierenkliniek, kwam er toevallig een collega dierenarts binnen, die de eerste stap naar de oplossing zette: slecht lopen kan bij suikerziekte horen! Er werd onmiddellijk bloed geprikt, en jawel, Jolson had suikerziekte.

En hoe ga je dan verder? Alles gaat ineens in een stroomversnelling. Je moet leren spuiten. Ik, die al flauwval als er een spuitende junk op TV te zien is, als een klein kind zit te bibberen als ik eens wat bloed moet laten onderzoeken bij de huisarts, zou in het vervolg elke dag een injectie moeten geven aan mijn kat! Zou dat gaan?

Jazeker, het ging. Het is ongelofelijk wat je allemaal doet om je dier te helpen. Aparte kamer klaarmaken, zodat je kat niet bij het normale kattenvoer kan komen, elke morgen om half 6 opstaan, een hoeveelheid dieetvoer afwegen, insuline spuit voorbereiden, de kat spuiten terwijl hij eet (dan merkt hij het niet), hoeveelheid dieetvoer afwegen voor 's middags, met tijd klok op het voerbakje; opeens ben je een volleerde verpleger geworden.....

Jolson heeft nog enkele maanden geleefd. Op een morgen in augustus bracht ik hem voor controle naar de dierenkliniek. Er zou bloed geprikt worden om te controleren of de voorgeschreven dosis insuline nog steeds klopte. De dierenarts stond me al buiten de kliniek op te wachten toen ik hem na enkele uren weer op zou halen. Hij was kort daarvoor opeens in een hypo geraakt, en ondanks verwoede pogingen van de medewerkers in coma geraakt. We konden niets meer voor hem doen. Hij is in mijn armen ingeslapen.

Ik krijg mijn Jolson nooit meer terug. Maar misschien kunnen door dit verhaal wel andere katten tijdig gered worden. Heeft je kat problemen met lopen, denk er dan aan dat dit een teken van suikerziekte kan zijn. Een bloedtest kan zekerheid geven.

Op internet is veel informatie over suikerziekte bij huisdieren te vinden. Een voorbeeld hiervan is de site <http://www.petdiabetes.org>, waar veel informatie en tips te vinden zijn. Onderstaand vind je een samenvatting en vertaling van artikelen, die ik op deze site heb gevonden. Wij hebben op deze site antwoord gevonden op heel veel vragen. En belangrijker nog: je vindt er steun op momenten dat je het allemaal even niet meer ziet zitten....

Bedenk wel dat dit tips en ervaringen van anderen zijn. Overleg altijd eerst met je dierenarts; wat voor het ene dier een goede oplossing is, kan voor het andere dier misschien wel heel anders werken!

De eerste dag

Je krijgt een enorme klap als je dierenarts je vertelt dat je dier diabetes heeft. Maar het is geen doodsvonnis. Diabetes is te behandelen; je kat kan een normaal en gelukkig leven hebben.

Vaak wordt er gevraagd: "Mijn kat is al oud, kan ik hem niet beter in laten slapen?" Natuurlijk hangt dat af van de algehele conditie van je kat. Veel oudere katten hebben suikerziekte, maar zijn verder nog geheel gezond.

Geduld en toewijding

Het zorgen voor een kat met suikerziekte vraagt een enorme toewijding. Voorbij zijn de dagen voor een snelle portie blikvoer en een korte aai over het bolletje en daarna snel naar het werk. Voortaan zul je poeslief elke dag medicijnen en dieetvoeding moeten geven, en goed op zijn of haar gedrag moeten letten. Met een beetje geluk zal je kat daardoor nog lang en gelukkig in redelijke gezondheid kunnen leven.

Ook de dierenarts zal de nodige tijd aan je kat moeten besteden. Diabetes kan een erg frustrerende ziekte zijn. De veterinaire wetenschap is nog altijd bezig haar kennis van ziekten en behandelmethoden uit te breiden. Hoewel er een standaard behandeling is tegen diabetes, valt het niet mee om een huisdier met diabetes te behandelen. Ieder dier kan anders reageren op een behandeling, en helaas kunnen ze ons niet vertellen hoe ze zich voelen....

De kosten

Natuurlijk vraag je je af, hoeveel het behandelen van je zieke kat zal gaan kosten. In de eerste weken zul je waarschijnlijk de hoogste kosten hebben. Vaak is je kat al behoorlijk ziek voordat de suikerziekte ontdekt wordt. Je hebt dan misschien te maken met opname en vele onderzoeken.

In de eerste weken of maanden, die volgen op het ontdekken van de suikerziekte, zul je geregeld met je kat op controle moeten komen voor een check-up. Deze onderzoeken zijn essentieel om te kunnen beoordelen of je kat nog steeds goed reageert op de medicatie. Sommige katten hebben snel de juiste hoeveelheid medicatie, anderen zijn niet zo snel te reguleren.

Is de diabetes eenmaal onder juist gereguleerd, dan zakken de kosten gelukkig snel. Het enige wat je dan nog nodig hebt zijn insuline, spuiten en dieetvoer, en van tijd tot tijd een bloed glucose test bij de dierenarts. Die kosten vallen gelukkig mee.

Enkele nuttige tips

- Masseer of aai je dier zachtjes, voor je de injectie geeft. Dit heeft een kalmerend effect en voorkomt dat het dier schrikt van een plotselinge injectie.
- Veel mensen geven een beloning direct na de injectie. Injecteren tijdens het eten is ook handig; het dier heeft dan nauwelijks door dat je hem prikt. Een knuffel direct na de prik kan natuurlijk ook geen kwaad!
- De insuline wordt bewaard in de koelkast. Maar: het inspuiten van de koude insuline zal niet prettig aanvoelen. Natuurlijk mag je de insuline niet gaan verwarmen in de magnetron of iets dergelijks, maar het kan geen kwaad om de spuit even in je hand te houden tot de vloeistof meer op kamertemperatuur is gekomen. Dat voelt in ieder geval iets prettiger.
- Hoe geef je een injectie? Pak een huidplooi op en prik stevig en snel door de huid heen. Het door de huid heen prikken is het meest gevoelige moment. Is de naald er eenmaal doorheen, dan voelt het dier er niet veel meer van.
- Injecteer de insuline met gemiddelde snelheid. Niet te snel, niet te langzaam. Het is even oefenen, maar je kat laat je wel weten of je het goed of fout doet.
- Niet desinfecteren met alcohol, tenzij je kat extreem smerig is. Alcohol maakt slechts de vacht nat. Zorg voor een steriele naald; dat is voldoende.
- Voor mensen die bang zijn voor naalden: oefen net zolang, tot je aan de naalden gewend bent. Neem hiervoor een injectienaald en een stuk fruit, bijvoorbeeld een sinaasappel. Prima oefenmateriaal! En geneer je niet, maar ga even oefenen onder supervisie van je dierenarts....
- In het begin zul je bang zijn dat je de kat pijn doet. En je weet het: katten voelen je stemming haarfijn aan.....Relax. Bedenk dat insulineaalden heel fijn zijn. Een prikje hiermee zal niet echt veel pijn doen.
- Soms gaat er iets mis met de injectie. Er zit insuline op de vacht van de kat, of op je vingers. Je hebt dus niets of niet alles ingespoten. Overleg met je dierenarts, wat je in zo'n geval moet doen.

Je emoties

In het begin is het heel moeilijk om je kat zo te "pijnigen" met injecties en een streng dieet. Wat doe je het dier aan? Bedenk wel, dat dit een fase is. Alle begin is moeilijk. Maar al snel zullen jij en de kat gewend raken aan de dagelijkse routine. Al de extra aandacht en verzorging, die je nu aan de kat geeft, zullen zelfs bijdragen aan het versterken van de band tussen jullie beiden. Heeft je kat een terugval, dan zul je het daar heel moeilijk mee krijgen. Geef niet op. Blijf vechten. Je dier is het waard.

Ze zullen je voor gek verklaren....

Er zullen mensen zijn die zeggen dat je gek bent om zo veel tijd en geld te besteden aan een chronisch ziek dier. Luister niet naar ze. Zij kennen niet de band die je met je kat hebt; zo iets begrijpen alleen andere dierenliefhebbers. Goede vrienden zullen het begrijpen. Misschien is er onder hen misschien zelfs een stand-in, voor het geval je zelf eens een keer niet voor je dier kunt zorgen, of voor als je bijvoorbeeld op vakantie gaat.

Tenslotte....

Het besluit om de verzorging op je te gaan nemen van een kat met diabetes is een grote uitdaging. Maar het is zeker de moeite waard. Je zult veel moeten leren en doen, maar heb geduld. Bedenk echter wel: wat voor keuze je ook zult maken, een keuze gebaseerd op het welzijn van je kat is de beste keuze voor iedereen.